

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ကိုယ်တိုင်ရေးဘဝေါတ်ကြောင်း

ဘတိ မြေလတ်ဟူခေါ်သော ဗုဏ်ပြည်၏ အပူပိုင်းခုံဖြစ်သော မကွေးစီရင်စု၊ ယခု ရော်ချောင်း ခရှင်အတွင်း၊ ပျဉ်းမနား-ကျောက်ပန်းတောင်း ရထားလမ်းတဝ်က ခန့်တွင် အပူပိုင်းမှာ ကုန်းမြေပြင်းများဖြစ်သော၊ နှမ်းပဲနှင့် ဆီအထွက်များ၏ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်တွင် အတော်တွင်ကျယ်သော မြို့လေးတမြို့ ရှိလေသည်။ မီးရထားဘူတာရုံး အနီးအနားတွင် မီးရထားဘက်မှ ဆောက်ထားသော အိမ်တန်း လျားများနှင့် ပွဲစားကုန်သည်ဆိုင်များ အနည်းငယ် ရှိလေသည်။ ဘူတာ၏ ဝယာ ပတ်လည်တို့တွင် မြေပဲနှမ်းခင်းတို့ ရှိလေသည်။ ထိုယာခင်းများမှ ကျော်လွန်၍ အရှေ့စုံစုံသို့ကြည့်လျှင် ရေးရေးထင်သော တောင်တန်းများကို နောက်ခံကာ တောရကျောင်းများနှင့် ကမ္မာဌာန်း ထိုင်သူတို့၏ ဂုဏ်သွေးကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

ထိုဘူတာ၏ အနောက်မြောက်ယွန်း ကိုက်၄၀၀-ခန့် အကွာတွင်ကား မိုင်ဝက်ခန့် ကျယ်သော သဲချောင်းရုံးကမ်းစပ်ပေါ်၍ ခပေါင်းကုန်း (သို့မဟုတ်) န-ကျားထူးဟု ခေါ်သော အိမ်ခြေတရာခန့်ရှိ ရွာလေးတွေ့ ရှိလေသည်။ ယင်းချောင်းဟူခေါ်သော သဲချောင်းကြီး၏ တာက်ကမ်း (အနောက်ဘက်ကမ်း)၌ကား ယာခင်း၊ လယ်ကွင်း ပြင်များနှင့် ဥယျာဉ်အချို့ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုမှုလွန်လျှင် တောင်ကုန်းကျကျ နေရာတွင် အရှေ့ဘက်မှ တာမြောင်းခံထားသော အိမ်ခြေ ၂၀၀-ခန့်ရှိ ရွာတွေ့ ရှိလေသည်။ ထိုရွာ၏ အနောက်ဘက် ကိုက်-၃၀၀ခန့်တွင် အိမ်ခြေ ၁၀၀-ခန့်ရှိ ရွာတွေ့ရှိလေသည်။ ရွာ၏ မြောက်ဘက်တွင် ကပ်လျက် (ရေးလူကြီးများ ပြောသလို) လောကဓာတ် မြန်မာအထက်တန်းသင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတကျောင်း ရှိလေသည်။ ထိုမှ ယာတောင်းအလွန်တွင် ငါးရက်တရျေးဖွင့်ရာ ရွေးစိုင်းရှိလေသည်။ ထိုမှလွန်လျှင် ပုလိပ်ဂါတ်တန်းလျားများရှိလေသည်။ ထိုအနီးတွင် စာတိုက်ရှိလေသည်။ ထိုစာတိုက်၏ အနောက်မြောက်ဘက် စောင်းစောင်း မလှမ်းမကမ်းတွင် အိမ်ခြေ ၁၅၀-ခန့် ရွာတွေ့ ရှိပြန်လေသည်။ စာတိုက်နှင့် အရှေ့တည့်တည့်ပေတရာလမ်းနှင့် မြေတလင်းပြောင်ပြောင်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုက်တရာခန့် အကွာတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့်ကပ်၍ မြို့အပ်ရုံးရှိလေသည်။

ထိုဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့်ဆက်ကာ ထောင့်မှန် (Right Angle) ကျကာ ၁၄-ပေခန့် မြင့်သော အုတ်တံတိုင်းကြီး လေးဘက်လေးတန် ခြေရုံလျက် စေတီးယောက်များအလယ်တွင် ရွှေရောင် တပြောင်ပြောင်လက်နေသော စေတီကြီးတဆူ့နှင့် သပ်ယပ်ခမ်းနားသော ရေပို့၊ တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်များ ရှိလေသည်။ ထိုရွာများအနား ရွာမြေားသွေးယွယ် အိမ်ကောင်းအများဆုံးနှင့် ဆိုင်ကရား အတော်အတန်ရှိ၍ စာရေးစာချို့မြို့အပ်ပုံး၊ ရှေ့နေ့၊ ကုန်သည်များ နေကြသောရွာကား၊

ဆိုခဲ့ပြီးသည် သဲချောင်းကြီးအနောက်ဘက်ကမ်း တောင်ကုန်းပေါ်တွင် တည်လျက် ရှိသော ရွာပင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုရွာကို သမိုင်းစာအရကား ပိဋ္ဌိယက္ခာမင်း တည်ထောင်သွားသည်ဟုဆိုလေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ဘေးမှတ်တမ်းအရကား ပုဂံခေတ် အနောက်ရထာ မင်းစော အချိန်အခါလောက်တွင် ထိုရွာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟု မှတ်သားဘူးသည်။ ထိုရွာ၏ မြောက်ဘက်စွန်း၌ တရာ့ရွာလုံး၏ အိမ်စိုင်းများအနက် အကျယ်ဆုံး အိမ်စိုင်းကြီးထဲတွင် ဇရာမအိမ်ကြီး ရှိလေသည်။ မူလက ဆင်တရပ်ခန်း ဝင်နိုင် အောင်မြင့်၍ အဆောင်ပေါင်းများစွာရှိသော်လည်း ထိုအခါက အတောင်ရှစ်တောင် ခန်းများသာ ရှိတော့သည်။ အိမ်အမြင့်မှာလဲ သုံးပေခွဲများသာ ရှိတော့သည်။ ထိုအိမ်ကြီးကား ရေးဗမာမင်း လက်ထက်က နတ်မောက်မြို့ရှိ မြို့သူကြီးအိမ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ယခုကား အိမ်မရှိတော့ပြီ။ ထိုအိမ်နောက်ဖေး ဆောင်ငယ်တွင် ကျွန်းအား ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော့ကို မွေးဖွားစဉ်အခါက ကျွန်တော်တို့ နတ်မောက်သို့ မီးရထားလမ်း မပေါက်သေး။ သို့သော်ရည်ရွယ်ချက်ကား ထားပိုးဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါကဲ့သို့ အနည်းငယ်ရှု မြို့မဆန်ဘဲ တော့ရွာစွာကြီးတရာ့များသာ ဖြစ်လေသည်။ နံနက် ညနေခင်းများတွင် ခလောက်သံ တဒေါက်ဒေါက် နေ့လည် နေ့ခင်းများတွင် ယဏ္ဍန်းသံ တချွင်ချင်နှင့် ကြားရတုန်းပင် ရှိလေသည်။

အချိန်ကား ၁၉၁၅ခု။ ဖေဖော်ဝါရီလဖြစ်၍ ပထမကမ္မာစစ်ကြီး၏ ဒုတိယနှစ်ထဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါကား ဂျာမနီသည် ရောင်းသဘေားများဖြင့် ဖြိတ်သွေ့ရေတပ်တို့အား အကြီးအကျယ် ဒုက္ခပေးနေသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်လေသည်။ အနာက်စစ်မျက်နှာပြင်ဟုခေါ်သော ပြင်သစ်နှင့် ဂျာမနီတို့ စစ်ခင်းရာ မျက်နှာ၌မှာကား ပထမအကြိမ် တိုက်ပွဲကြီးများမှာ မပြီးဆုံးနိုင်သော သောင်မတင် ရေမကျ၊ ရှုမတိုး နောက်မဆုတ် အခြေအနေပင် ရှိလေသည်။ အရှေ့မျက်နှာပြင်ဟု ခေါ်သော ရှုရှစ်ခင်းရာ မျက်နှာမှာကား မဆူးရှိုးယားနှင့် ဝါနေစုံ စစ်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိလေသည်။

ထိုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃-ရက်နေ့။ ၁၂၂-ခု တပေါင်းလဆန်းတရက် စနေ နေ့နံနက် လင်းအားကြီးအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် လူပြည်သို့ ပထမဆုံး ရောက်ရှိ လာခဲ့ရပေသည်။ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၃)ရက်နေ့ကား နာမည်ကျော် နက္ခတ်ဖောင် ဆရာကြီးကိုရှိ၏ ဟောပြောချက် အရဆုံးလျှင် တိုင်းပြည်တပြည်၏ အစိုးရ ထိုးနှစ်းတို့ကို ဖြို့ဖြူက်နိုင်စွမ်းသော သူများကို မွေးဖွားတတ်သော ဇာတာဟု ဟောထားလေသည်။ ထိုနေ့တွင်မွေးဖွားသော ကျွန်တော်မှာ သူပုန်လောင်းလေး ဖြစ်သည်ကို ထိုအခါကား မည်သူမျှ ထူးထူးခြားထည်သွင့် စဉ်းစားခြင်း

မပြုကြချေ။ ကျွန်တော်မွေးဖားသည် နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်၏ ဘတာ နာမည် မှာ (ထိန်လင်း) ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်အထက် အကို- ကိုအောင်သန်း နှင့် နာမည်လိုက်အောင် အောင်ဆန်း ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့လေသည်။ မွေးဖားစဉ်က ကျွန်တော် မထူးဆန်းလှ သော်လည်း ထိုင်နိုင်ထနိုင်သော ကလေးဘဝမှစ၍ ကျွန်တော်သည် ထူးခြားခဲ့သည်။ ဂုဏ်သူ့ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်၏ယောက်တွေ့က တော်တော်နဲ့ စကားမပြောတတ်ရကား လူကြီးမိဘ များမှာ ဆုံးအရှုပင် နေသလားဟု စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခဲ့ရသည်ဟု သိရလေသည်။ အနာအဖျားထူသည်။ အစားကြူးသည်။ အမဲသား ငါးကို အလွန် ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော်၏မိခင် ဈေးဝယ်သွားရာ ရုံဖန်ရုံခါ ကျွန်တော်ကို ချို၍သွားလေသည်။ တခါသော် အမဲ သားစိမ်းကို အတင်းလှ၍ စားမည်ပြုသည်ဟု ကျွန်တော်မိခင်က ပြန်ပြောပြသဖြင့် သိရပေသည်။ လူရှိုင်းဘဝက ကျွန်တော်လာသလားမသိ၊ ယနေ့အထိ လူရှိုင်းသဘောမျိုး နေချင်သည့် စိတ်ထားများရှိသည်။ ရုံဖန်ရုံခါ လူယဉ်ကျေးများနှင့် အသားမကျခဲ့ချေ။ မျက်စိနောက် မြင်ပြင်းကပ်လာသည်။ ထိုအခါ လူယဉ်ကျေးများနှင့် ငါလူရှိုင်းဟု ဘတိခွဲပစ်ချင်သည့် စိတ်များရှိသည်။ လူရှိုင်းကကြမ်း၏။ ခက်ထန်၏။ သို့သော် ဖြူဖြောင့်၏။ တည်ကြည်၏။ လွတ်လပ်၏။ ကျွန်းမာ၏။ သန်စွမ်း၏။ ငါမြင်းငါစိုင်း ညောင်ကိုင်းရောက်ရောက် ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်ကြိုက်၏။

ကျွန်တော်၏စိတ်တွင် အင်မတန်စို့ပြည် လတ်ဆတ်သောဘဝဟု ယူဆသည်။ ဗမာ ပြည်ရှိသည့် လူသည် လူရှိုင်းမျိုးဘဝ ရောက်ချင်ရောက်သွားပါစေ၊ လွှတ်လပ် ချမ်းသာစွာ ခေါင်းထောင်နေနိုင်မည်ဆိုလျှင် မလွှတ်လပ်သော လူယဉ်ကျေးမှု ဘဝထက် ကျွန်တော် အဆတရာကြိုက်သည်၊ နှစ်သက်သည်။ စိမ်းလန်းစို့ပြ ကျယ်ပြန့်သော လွင်ပြင်ရှိုင်းပေါ်တွင် လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ လွှတ်လွှတ်လပ်လပ် မြှေးတူးအော်ဟစ် နေလို့သည်။

ယောက်တွေ့က ကျွန်တော်အတီးအမှုတ်၊ အကအခုန် အတော်ဝါသနာပါ၏။ အထူးသဖြင့် ဆိုင်းတီး အတော်ဝါသနာပါသည်။ စားပွဲဖြစ်စေ၊ ခေါက်စရာတွေလျှင် အမြဲခေါက်လေ့ရှိရာ ကျွန်တော်၏လက်မှာ ယနေ့တိုင် အချိန်မှန် လက်ရည်ကဲ့ ကျော့လေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်အနည်းငယ် ကြီးပြင်းလာသည်နှင့် လူကြီးမိဘများက ကျွန်တော်အား အတီးအမှုတ်ဝါသနာကို စွင့်မပြ။ နှင့် ဝါသနာ မဟုတ်၍လားမသိ၊ ယခုကြိုးစိတ်မျိုး ပျောက်သလောက်ရှိခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ကား ငယ်းယောက်လေးက ယနေ့တိုင် လူရောစိတ်ရော ပျော်ပြောင်းသည် ဆိုသည့် အချက်ကို သက်သက် နားမလည်ခဲ့။ နားလည်ရန်လည်း မကြိုးစားခဲ့၊ ကြိုးလည်းမကြိုးစားချင်၊ ကျွန်တော်က စကားပြောလျှင် မဖွယ်ရာ မယဉ်ကျေး၊

အသက်ရှစ်နှစ်ထဲရောက်၍ ကျောင်းနေသည့်အချိန်၌ပင် ဘုန်းကြီးကို ဘုန်းကြီးစကားဖြင့် မလျော့က်တတ်။ အမူအရာလဲကြမ်း၏။ အလိုက်လဲမသိ။ ဉာဏ်လဲ ဉာဏ်ပတ်သည်။ အသက် လေးငါးခြောက်နှစ်တိုင်အောင် ဉာဏ်ယာတွင် သေးပါ ၏။ မီးဖိုကို ဉာဏ်ရှိခိုး၍ အရှင်စဖိုညှာ၊ ကျွန်တော်မနေ့ ဟု ဆိုရသည်ကို အမှတ်ရ သေးသည်။ အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်ထဲ ရောက်သည့်အခါ၌ ပင် အခြားအိမ်တအိမ်၌ သေးပါဘူးသေးသည်။ ထိုအခါကား ကျွန်တော်သည် ရော့ချောင်းမြို့ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်းမှာ ခြောက်တန်းအောင်၍ ခုနှစ်တန်းအဝင် ကျောင်းအပြန် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်၏ အကိုအကြီးဆုံးမှာလည်း ငှင်းနှစ်တွင် ဘီ-အက်-စီ သချာ ဂုဏ်ထူးတန်းကိုအောင်ခဲ့၍ ရော့ချောင်းရှိ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းတွင် မိမိကျောင်းဟောင်းဖြစ်သည်အတိုင်း ကျောင်းဆရာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရန် ကျွန်တော်နှင့် အတုပင် လာခဲ့ပေသည်။ ထိုအခါ ရော့ချောင်းမြို့သို့ နတ်မောက်မှ သွားသည့် လမ်းမှာ တောင်တွင်းကြီးသို့ ရထားစီး၊ တောင်တွင်းကြီးမှ မိချောင်းရဲသို့ ကားစီး၊ မိချောင်းရဲမှ ရော့ချောင်းသို့ သဘော်စီး သို့မဟုတ်လျှင် မကွေးသို့ ဘတ်စုံကားစီး၊ မကွေးသဘော်စီးရလေသည်။ J-ရက်ကြာလေသည်။ နောက်နောက်ပန်း တောင်းမှ တဆင့် မီးရထားတတန်း၊ မော်တော်ကားတတန်းသွား၍ ရော့ချောင်းသို့ နေချင်းပေါက်လေသည်။ ထိုနှစ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မကွေးမှ တဆင့်သွားကြသည်။ မကွေးမြို့တွင် အပို့ပေါက်စ ခပ်ချောချောမိန်းကလေးရှိသော အသိအိမ်တွင် တည်းခိုကြသည်။ လူပျို့ပေါက်စဖြစ်သော ကျွန်တော်မှာ တစိမ်းတရံ့ဆန် အိမ်တွင် မနေတတ်၊ အတော်ရှုက်တတ်သည်။ မိန်းကလေးနှင့်ဆိုလျှင် သာ၍ပင် ရှုက် တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုညားအိပ်ခါနီး ရှုက်လွန်း၍ သေးမပေါက်မိရာ ဉာဏ် သည့်အခါ မအောင့်နိုင်တော့ သေးပါကျေလေ၏။ ကျွန်တော်လဲ ပါပြီးမှ သိ လေသည်။ ဤမျှ ကျွန်တော်သည် မသိမ်မွေ့။ ညီအကို မောင်နှမများထဲတွင် ကျွန်တော်အငယ်ဆုံး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့အိမ် စံချိန်နှင့်ကြည့်လျှင် ကျွန်တော်အလိုလိုက်ခံရဆုံး ဖြစ်၏။ အဆိုးဆုံးဟုလည်း အိမ်နီးချင်းပါမက ရွာနီးချင်းများကပါ အသိအမှတ်ပြုခံရ၏။

ကျွန်တော်၏အထက် အစ်ကိုကိုအောင်သန်းနှင့် ကျွန်တော်မှာ အသက်သုံးလေး နှစ်မျှသာကွာ၏။ သူနှင့် ကျွန်တော်ကား ငယ်ငယ်က ရန်ဖြစ်ဘက်ဖြစ်၏။ သူက လက်မြန်၏။ ကျွန်တော်ကား အားကြီး၏။ မချိန်မဆ လက်လွှတ်စပယ် လုပ်တတ်၏။ သူကားနှု၏။ မင်းသားကျချေသည်၊ ကျွန်တော်က ကြမ်း၏။ သူသည် အစားအသောက် အနေအထိုင်မှု၍ သပ်ယပ်၏။ အစားဆိုလည်း အစား တိုင်းမစား၊ စားသောက်နေသည့်အခါ မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားလျှင် သူလည်း မစားတော့ချေ။ ကျွန်တော်ကျတော့ အစာကို ဖုတ်ဖက်ခါ၍ စားနိုင်လျှင် ကောက်စား၏။ သူကား အဝတ်များကို သပ်သပ်ယပ်ယပ် ဝတ်တတ်၏။

ကျွန်တော်ကား မဝတ်တတ် မဖြစ်ညစ်အောင် ဖြစ်ကတတ် ဝတ်တတ်၏။ သူကား မြေကြီးနှင့်ကြမ်းများပေါ်ဘုံး မည်သည့်အခါမှ တုံးလုံးမလဲ၊ ကျွန်တော်ကား ကြိမ်ဖန်များစွာ လဲဘူး၏။ သူကားပါး၏။ လျှင်၏။ ကျွန်တော်ကထူ၏။ အ၏။

ကျွန်တော်၏ မြို့ကား ရွာသာသာ တောအရပ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ယခုထက် ကျွန်တော်တိအရပ်မှာ တောကျ၏။ ထိအခါက (ကလီဖား)ခေါ် ဆံပင်ညံပ်ကုလား တယောက်တလေသာ ရှိ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ငါကလီဖားမှာ လက်မလည်။ ကျွန်တော်တိအား ခေါင်းတုံးရိတ်ရင် တခါတခါ ရိတ်တတ်သည့် အိမ်နီးနားချင်းတို့ကို ခိုင်းရလေသည်။ တခါတခါ ကျွန်တော်တို့ ဖစ်ကိုယ်တိုင် ရိတ်ပေးလေသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖစ်ကား ယခုကွယ်လွန်သည်မှာ (၁၅)နှစ် ကျော်လွန်လေပြီ။

ကျွန်တော်၏ ဖစ်သည် အမူအရာမှာ ကျွန်တော်နှင့် အတော်ဆင်သည်။ တနေ့နော် စကား တခွန်းမပြော။ မျက်နှာထားဆိုး၏။ ဆိုးရသည့်အထဲ ကျောက်ပေါက်မ များလဲရှိ၏။ လောကွတ်မရှိ၊ ဟန်မရှိ၊ ဘာသိဘာသာ နေတတ်သည်။ အကိုင် အတွယ် အသွားအလာ အမူအရာကြမ်းတမ်း၏။ ငြင်းမိလျှင် အလျှော့ဗုံးမပေးတတ်။ သို့သော် စိတ်နှုလုံးကား အထူးဖြောင့်စင်း၏။ စကားတည်၏။ အပိုမပြော၊ ထို့ကြောင့် ရှေ့နေစာမေးပွဲ ဝင်ထားသော်လည်း ရှေ့နေလိုက်၍ စားသည်ကို ကျွန်တော်တို့ မမှတ်မိ။ ယာလုပ်ကုန်ကူး၍သာ စီးပွားဖြစ်၏။ စီးပွားဖြစ်ခြင်းမှာလဲ ကျွန်တော်တို့ မိခင်၏ ဒိုးတူဘောင်ဘက် ကုလ္ပ်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့အား အခြားသူတိုးက ခေါင်းရိတ်ပေးလျှင် အင်မတန်ညင်သာ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘောဘောကား ဒါးမထက်ထက်ကို ကောင်းကောင်းမသွေးဘဲ အတင်း တွန်းချု၍ ရိတ်ချု၏။ အထူးပင်ခေါင်းရည် နာ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ခေါင်းရိတ် မည့်အခါ ရွှေ့၏။ တွေ့၏။ သို့သော် ခေါင်းရိတ်သည့်အခါတိုင်း ကျွန်တော့ဗုံးအကိုကား အမြှင့်၏။ ငိုတိုင်းခေါင်းပုတ်ခံရ၏။ ကျွန်တော်ကားမင့်၊ ကြိတ်ခံ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းပုတ်လွှတ်သည်၊ ကျွန်တော်၏ အကိုကား စိတ်မြန်၏။ ကျွန်တော်တို့ ညီအကိုလေးယောက် ရှိသည့်အနက် ဒုတိယအကိုကြီး ကိုနေအောင်သာ လျှင် စိတ်ရည်၍ သိမ်မွေ့၏။ တသက်ပတ်လုံး မည်သူနှင့်မှ ရှုန်မဖြစ်ခဲ့ဘူးချေ၊ ကျွန်တော်ကား စိတ်ရွှေ့၏။ ကျွန်တော့ဗုံးအကို ကိုအောင်သန်းကား သူများအကြော မခံ၊ သူကသာ ဦးဆောင်ကြောခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကား သူများအကြောသာ ခံရ၏။ မြောက်လို့ မြောက်ပေးမှန်းမသိ၊ ချောက်လို့ချောက်မှန်းမသိ၊ ထုံးပေပေ အလွန် နှင့်၏။

တခါသော် ဆယ်မိုင်ခန့်အကွား ရွာတရာ့သို့ ကျွန်တော့မိဘများနှင့် လိုက်သွား၍ သူကြီးအိမ်တွင် တည်းခိုနေစဉ် ထိုရွာမှ ရွယ်တူလောက် ကလေးတယောက်က ကျွန်တော့ဗုံးအားမြောက်၍ ပိုလ်ကြီး၊ ပိုလ်ကြီးဟုခေါ်ရာ ကျွန်တော်မှာ များစွာ

သဘောကျကာ ထန်းလျက်အဖြူဆုပ်ကို ခေါ်တိုင်းခေါ်တိုင်း ပေးခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်သည် လိမ်လည်လေ့မရှိ။ မလိမ်တတ်၊ လိမ်ခဲ့မိသော်လည်း ခဏ ချက်ချင်း ဖြောင့်ချက်ပေး၏။ ကျွန်တော်တို့နေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဥပုသံနေ့တိုင်းပိတ်၏။ သို့သော် ယောကျားကလေးများမှာ ဥပုသံနေ့ပင် ဖြစ်သော် လည်း ကျောင်းသို့သွားရ၍ ရေခံမြက်နှပ်လုပ်ရသည်။ တနေ့သော် နေ့ခင်းတွင် ကျောင်းသားများ အလုပ်မရှိ၍ အလုပ်မရှိလျှင် အိပ်နေကြ၊ မကစားကြနဲ့ ဟု ဘုန်းကြီးက အမိန့်ရှိလေသည်။ အားလုံးသော ကျောင်းသားများအား မအိပ်ချင် ဘူးလားဟု မေးသောအခါ မအိပ်ချင်ကြသော်လည်း အိပ်ချင်သည် ဟု ဘုန်းကြီး အလိုက် လျောက်ကြသည်။ ကျွန်တော့အား ဘုန်းကြီးက အောင်ဆန်းကော် မအိပ် ချင်ဘူးလားဟု အထူးတည်မေးရာ ကျွန်တော်က မအိပ်ချင်ပါဘုရားဟု ပြန်လျောက် ရာ ဘုန်းကြီးမှာ ပြီး၍သာနေလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်က ချောင်းတော်တွင် ကပ်၍မို့ဝိုင်တွေကာ စဉ်းစား၍ နေသော်လည်း နေတတ်သည်၊ ကလေးနှင့်မလိုက် အများအားဖြင့် အိန္တိကြီးသည်၊ ကစားခန်းစားဆိုလျှင် များစွာမလေ့ကျင့်၊ သို့သော် ကစားသည့်အခါ ကြမ်းတမ်း၏။ ကြမ်းတမ်းသော ကစားနည်းကိုမှ နှစ်သက်သည်၊ တွေတ်ထိုးခြင်း ကြည်းသား ရိုက်ခြင်း စသည်တို့ကို ဝါသနာပါသည်၊ ခြင်းလုံးခတ်ခြင်းကိုကား မကြိုက်၊ မျှလေးလုပ်ရသော အလုပ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့်မဖြစ်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝများ ချီးမှုမ်းစရာ အလွန်နည်း၏။ ညံ့ပတ်ပေရေ လျှို့မြောင် ချောင်းစောင်းကဲ့သို့ အဖွဲ့အစား အပြစ်အနာအဆာ များသည် စိမ်းလန်းစို့ပြေ ညီညာသော မြက်ခင်းသဖွယ် ရှုချင်စရာ မဟုတ်ပေ။ အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်အထိ အနာရောဂါ ကင်းသည်ဟု၍ မရှိ။ သေလုမတတ် အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဝဲနာအကြီးအကျယ် စွဲခဲ့ဘူး၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော် သည် ဘယ်တော့များမှ ငါကျွန်းကျွန်းမာမာ အမြှေနေရပါမည်နည်းဟု တမ်းတ မိသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုကလေးဘဝကပင် သူပုန် စိတ်ထားရှိလေသည်။ အကြံကြီး သူဖြစ်လေသည်။ ဗမာပြည်အား အက်လိပ်လက်မှ ပြန်ရရန် သူပုန်ထနည်း အမျိုးမျိုး ကို စဉ်းစားခဲ့ဘူးလေသည်။ တခါတရုံလည်း ဟုတ်တိပတ်တိ စိတ်ကူး၏။ တခါ တခါလည်း ပြဒါးရှင်လုံး စသည်များကို ရှာဖွေလိုသော စိတ်များပေါ်ပေါက်၏။ ပြဒါးရှင်လုံးစသော အစွမ်းအားဖြင့် ဗမာပြည်ကို ကယ်တင်လို၏။ ကျွန်တော် ရန်မဖြစ်တတ်၊ သို့သော်ကျွန်တော်သည် သတ္တိတူးခွဲန်သည်ဟု မဆိုနိုင်၊ သရဲတစ္ဆေအလွန်ကြောက်တတ်သည်။ ရှန်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကျွန်တော့အကို ကိုအောင်သန်း ကား ခဏခဏရန်ဖြစ်၏။ ဦးအောင်ရိုက်နှက်၍ အမ်ပြန်ပြေးလာခဲ့၏။ သို့နှင့်မကြာ မကြာအတိုင်းရ၍ မိဘများ အရိုက်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်က ဤကဲ့သို့ မဖြစ်ဘူး။

ရန်တခါသာ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ဘူးသည်။ ထိုအခါလူချင်းလည်း ထိုးသတ်ပုတ်ခတ် စဉ်က ကျွန်တော်က နိုင်၏။ လူချင်းဖြန်ဖြေသည့်အခါ မရှောင်မတိမ်း ထုံးပေပေ နေသဖြင့် ခုံဖိနပ်နှင့် အပေါက်ခံရ၍ ခေါင်းပေါက်ဖူး၏။ ထိုအခါမှ ကျွန်တော်၏ ရန်ဖြစ်ဖက်ကို လိုက်လေရာ ခေါင်းမူး၍မမှုံး။ ထိုလိုက်သည့်အချိန်အထိက သတ္တိ ကောင်းပါ၏။ ခေါင်းမူးလာ၍ ခေါင်းစမ်းကြည့်မှ သွေးတွေမြင်သဖြင့် ခေါင်းပေါက် မှန်းသိသောအခါ ကျွန်တော် ငါလေတော့သည်။ သတ္တိခေသွားလေတော့သည်။ ရွယ်တူကလေးချင်းများပေါ်တွင် တခါတလေ အနိုင်ကျင့်ချင် သည့် စိတ်ကား ရှိလေသည်။ တခါတွင်ကား ဘုန်းကြီးကျောင်းနေစဉ် နှုံးသားများကို ကြက်တောင် စိုက်၍ ကြက်တောင်ရှိက် ကစားနေရင်းမှ ကျောင်းသားနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်ရာ ကျောင်းသားတယောက် ထိပ်ပေါက်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိပ်ပေါက်ခံရသော ကျောင်းသားများက ဘုန်းကြီးအား လာရောက်တိုင်တန်းရာ ဘုန်းကြီးက ဤကစားနည်းမျိုးကို အားလုံးကျောင်းသားများသည် ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာသော်ငှင့်း၊ အပြင်မှာသော်ငှင့်း၊ မကစားရဟု ပညာတ်ရလေသည်။ ထိုပညာတ်ချက်ကို ကျွန်တော်နှင့် ညီအကိုဝင်းကွဲများက သဘောမကျသဖြင့် အာဏာဖိဆန်ကာ ရွာထဲတွင် ကစားကြလေသည်။ ကျွန်တော်တို့၊ ကစားနေသည်ကို အခြားကျောင်းသားတိုးနှစ်ဦးကမြင်သဖြင့် ဘုန်းကြီးအားသွားရောက် တိုင်တန်းသောအခါ ဘုန်းကြီးက ကျွန်တော်၏ မိခင်နှင့် ဦးလေးများကိုပါ ခေါ်၍ ငှင့်တို့ရှေ့တွင်ပင် ကျွန်တော်တို့ အား ပြင်းထန်စွာရှိက်နှက်လေတော့၏။ ကျွန်တော်မှာ ပဋိမကြိုတ်မိတ်၍ ခံသော လည်းနောက်ပိုင်းတွင် သတ္တိမကောင်းနိုင်တော့ပဲ ငါလေတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုသို့သွားရောက်တိုင်တန်းသူ ကျောင်းသားကို ယနေ့တိုင် အခဲမကျချင်လှ။ ဤကဲ့သို့ အလုပ်ပို မေတ္တာရို မျက်နှာလို့မျက်နှာရ အထက်လူကြီးအား တိုင်ခြင်းတော်ခြင်းကို ငယ်ငယ်ကလေးကစားရွှေ့ ယနေ့တိုင် ကျွန်တော် အထူးစက်ဆုပ်လှသည်။ ယခုခေတ်သစ် ကျောင်းများတွင် ကျောင်းသားများအား ဤအကျင့်မျိုးကို အားမပေးသဲ ဖျောက်ဖျက်စေသင့်လေသည်။ ဤအကျင့်မျိုးကား အကျင့်ယုတ်ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့မိဘကား ပစ္စည်းညစ္စ အတော်အတန်ရှိ၏။ ကြွေးရှင် မြေရှင်ဖြစ်ရာ ဆင်းရဲသားများနှင့် အများအပြား ဆက်ဆံရလေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မိခင်မှာ နေရှင်ကလေး အတန်းအစားထဲတွင် သမာသမတ်ရှိ၍ စိတ်ကောင်းရှိလေသည်။

သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ရံဖန်ရံခါ ဆင်းရဲသားများက ကြွေးများမဆပ်နိုင်၍ ကြိမ်းမောင်းသောအခါ ကျွန်တော် အထူးပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ထိုအခါက ကျွန်တော်ကား ငွေတိုးကြီးစနစ်ဆိုးဝါးပုံကို မျက်ဝါး ထင်ထင် တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ များစွာသော ဆင်းရဲသားတို့မှာ ကြွေးတခါယူမိလျှင် ကြနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပေ။ ဤစနစ်ကို ယနေ့ခေတ်တွင် အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်သင့်သည်။ ငါအပြင် ယခုလက်ရှိ ဆင်းရဲသားကြွေးမြှုံးကို အားလုံးလျှော်ပစ်ရန် သင့်လေသည်။ ထိုကြွေးများမှာ အတိုး၏ အညွှန်ကြွေးများသာ ရှိတော့မည်မှာ ကျွန်တော် ယုံမှား

သံသယမရှိပေ။ ကျွန်တော်ကား ကြားရမည်ဆိုလျှင် မျိုးကြီးဆွဲကြီးမှ ပေါက်ဖွားသူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရေးအဆက်အန္တယ်တို့မှာ ပုဂံပြည် တရာပ်ပြေးမင်းလက်ထက် (ဂျင်ဂျစ်ခံ) အမှုးရှိသော တရာပ်တို့ ဝင်ရောက်နှောက်ယှက်သောအခါတွင် နိုင်ငံခြားသားတို့၏ လက်အောက်တွင် မနေလို၍ လွတ်ရာကျတ်ရာ ယခု ကျွန်တော်မွေးဖွားရာ ဒေသသို့ စုန်ဆင်းလာခဲ့လေသည်ဟု ဦးလေးတယောက်က ပြောဘူးလေသည်။

အလောင်းဘုရား တတိယနိုင်ငံတော် ထူထောင်စဉ်အခါက တိုင်းပြည်မှာ ဖရိုဖရဲ့ဖြစ်၍နေရာ ရွှေသို့နယ်မှ ဦးအောင်ဖော် ထ၍ ကျွန်တော်တို့၏ အဆက်အန္တယ်ပင်းမင်းကြီးဦးမြေ (ဘွဲ့အမည် ကောင်းကောင်းမမှတ်မိ) ဆိုသူမှာလည်း မိမိ နယ်ကို အုပ်စီးခေါင်းဆောင်၍ ဗမားထိုးနှင့်ထူထောင်ရန် ကြံလေသည်။ နောက်မှ အလောင်းဘုရား အကြောင်း ကြားသဖြင့် လူများစေလွတ်စုံစမ်းစေ၍ အလောင်းဘုရား၏ ဘုန်းလက်ရုံးအကြောင်း ကြားသိသည့်အခါ အလောင်းဘုရားထံ ဝင်ရောက်၍ သက်စွန်းကြီးပမ်းအမှုထမ်းလေသည်ဟု မှတ်သားရဘူးသည်။

မင်းတုန်းဘုရင်လက်ထက်တွင် သက်တော်ရည်အမတ်ဖြစ်သော ခမ်းပတ်မင်းကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့၏ အမျိုးအန္တယ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ကြားဘူးသည်။ မင်းတုန်းဘုရင်၏ သမားတော်တော်း (လူအမည်မှာ ဦးကျော်ခံ ဖြစ်လေသည်၊ ဘွဲ့ကိုကားမသိ) မှာလည်း ကျွန်တော်တို့၏ အမျိုးအဆွဲပင်ဖြစ်လေသည်။ စုန်းသာမြိုင်ရေးသော ဆရာတော်းမှာ ဦးကျော်၏ မြေးပင်တည်း။ အရှင်အဂ္ဂမမာစီမှာလည်း ကျွန် တော်တို့ အမျိုးဟုပင် သိရသည်။ ကျွန်တော်တို့ဘေးမှာ နတ်မောက်မြို့၊ သူကြီးဖြစ်လေသည်။ စာတတ်သည်၊ ဥာဏ်ထက်သည်၊ လက်မောက်သည် သည်၊ စိတ်ထက်သည်ဟူ၍ ကြားနာဘူးလေသည်။ မိမိအထက်မြို့ဝန်နှင့် မတဲ့၍ အလှပ်ပြတ်သဖြင့် မွန်လေး ရွှေမြို့တော်သို့တက်၍ အရာခံနေဆဲ အနိစ္စရောက်လေသည်ဟု တခါက ပုဂ္ဂိုက်မှတ်တမ်းတရာတွင် ဘတ်ရဘူး လေသည်။

(စကားအလျဉ်းသင့်၍ ရေးရည်းမည်၊ ရေးကလည်း ဒိုင်ယာရီခေါ် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းရှိလေသည်။ အခေါ်အဝေါ်ကား မေ့သွာလေပြီ။ ကျွန်တော်တို့(ဘေး) အိမ်ကြီးတွင် တွေ့ဘူးသော ပုဂ္ဂိုက်များတွင် ကျွန်တော်တို့ဘေး နေ့စဉ် ဘာလုပ်သည် ဘယ်သွားသည် စသည်တို့ကို မှတ်သားထားချက်များ တွေ့ရလေသည်။) ကျွန်တော်တို့ ဘေးတွင် အစ်ကိုကြီးတယောက်နှင့် ညီနှစ်ယောက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။ အစ်ကိုကြီးမှာ ရှန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းအပ် ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ညီအငယ်တယောက်မှာ တလုပ်မြို့ဝန် ဦးဘွားယူဟုခေါ်၏။ မြင်ကွန်း- မြင်းခု တိုင်တို့၏ ငယ်ဆရာဖြစ်သည်။ ငှင်းမင်းသားများအထွေး မြင်းကွန်းမင်းသား တို့အတွက် ဓားပြတိုက်၍ ငွေရှာပေးရ လေသည်။ ထိုအချက်ကို နေပြည်တော်က သိလေ၍ ဦးဘွားယူရာထူးမှ ကျလေသည်။ ကျွန်ယု့၏ သစ္စကြီးမှူးကြောင့်ငင်း၊

နာမည်ကျော် ဦးမင်းရောင် (ဗိုလ်လရောင်) မှာ ကျွန်တော်တို့ အဖွား၏
တူတော်သည်။ ဦးမင်းရောင်ကား လက်ရုံးအားကိုဖြစ်သည်။ အမိုက်ဆုံး
ဆိုသူများကို တပည့်လုပ်ထားသည်။ ငှါး၏ တပည့်တယောက် (နာမည်ကား
မမှတ်မိ)သည် ဇေတ်ပွဲများတွင် လူပျက်ပျက်သည့်အခါန် လူများရယ်တုံးမရယ်၊
အများရယ်ပြီးမှ တယောက် တည်း ကျယ်လောင်စွာ အကြာကြီးရယ်တတ်သည်ဟု
သိရသည်။ ဤကဲ့သို့ အရွှေတိုက်ရယ်သည်ကို ဗိုလ်မင်းရောင်တွေ၍ အားရကာ
ဆုချေလေတော့သည်။ တခါလည်း ငှါးတပည့်နှင့် ငှါး၏ညီ မြိုဝင်းမင်းမောင်၏
တပည့်တို့သည် ငှါးတို့၏ဘွားမ မယ်တော်ပုံတွင် လက်ရွှေထိုးကြသည်။
ဦးမင်းရောင်၏ တပည့်ရုံးသည်။ ညီဖြစ်သူ ဦးမင်းမောင်က မိမိတပည့်နှင့်သဖြင့်
ပုဂ္ဂိုလ်ပုံးဆုချေလေသည်။ ထိုအခါ ဗိုလ်လရောင်က မခံချင်၍ မိမိ တပည့်ကို
ရုံးလျက်နှင့်ပင် ပုဆိုးတထည် ဆုချေလေသည်။

တခါလည်း ကြက်သားဟင်း စားလို၍ ညီးမင်းမောင်အား ကြက်အသတ် ခိုင်းလေသည်။ ဦးမင်းမောင် ကား ပိုလ်လရောင်နှင့်မတူ လူပြောလေးဖြစ်သည်။ စောင်း စည် သီချင်းဆိုတော်သည်။ စကားပြော ချို့သာသည်။ အထက်လူကြီး၏ အချုပ်တော်တိုးဟု သိရသည်။ ဦးမင်းမောင် ကြက်မသတ်နိုင် ထို့ကြောင့် ပိုလ်လရောင်က သူကိုယ်တိုင်သတ်၍ ချက်စားလေသည်။ ပို့သည့်ဟင်းကို ညီအားမကျွေးပဲ ခွေးကျွေးပစ်သောဟူ၏။
(၌ကား ကျွန်တော်၏ အမြိုးအန္တယ်အကြောင်း သိသမျှပင်တည်း။)

ကျောင်းသားဘဝ

ကျွန်တော်၏ မိခင်၊ ဘခင်နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဥာဏ်ကောင်းသော အမျိုးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်၏ ဘခင်သည် ရှေ့နေ စာမေးပွဲတွင် ဗမာတပြည်လုံး တတိယစွဲ ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအကိုအားလုံးလဲ ဥာဏ်ကောင်းကြသည်။ သို့သော် ဒုတိယအစ်ကိုကြီးကား စာသင်အထူးပျင်းလျ၍ အခြား ညီအစ်ကိုကဲ့သို့ ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက် ပညာမတတ်ပေ။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုများ၊ ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုများ၊ ဦးလေးများမှာ မိမိတို့ဆိုင်ရာ ကျောင်းစာမေးပွဲတွင် ထိပ်တန်းကျေကျျေအောင်မြင်ကြသူချည်း ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မိဘများသည် ပညာကိုလည်း အထူးလိုလားကြသည်။ ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုများကို ငါးနှစ်သား အရွယ်မှစ၍ ကျောင်းထားခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တယောက်သာ အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ အလိုလိုက်ထားသဖြင့် အသက် စ-နှစ် ရောက်မှသာလျှင် ကျောင်းစန္ဒရပေသည်။

ကျွန်တော် ကျောင်းနေလာရင်းပြောရှိုံးမည်။ ကျွန်တော်၏ အထက် အစ်ကို အောင်သန်းအား အသက် ၁၁-နှစ်ခန့်တွင် ရှင်ပြုလေသည်။ ထိုအခါ ကိုအောင်သန်းသည် မြန်မာ ၆-တန်းတွင်ရှိသည်။ ကျွန်တော်မှာ အသက်-ရနှစ်ထဲရောက်သော်လည်း ကျောင်းမနေရသေးချော် ရှင်ပြုအခမ်းအနားဖြင့် အကိုအောင်သန်းတို့ ရှင်လောင်းဆင်သောအခါ ကျွန်တော်လဲ ရှင်လောင်းဖြစ်ချင်သဖြင့် မိခင်အားပုစာသေးသည်။ ထိုအခါ မိခင်က ရှင်လောင်းလုပ်တဲ့လူသည် စာတတ်မှာဖြစ်မည်ဟု ပြောသဖြင့် ကျောင်းနေပါတော့မည်ဟု ကတိပေးကာ ထိုတွင်မှ ကျောင်းစနေဖြစ်သည်။ တန်းကျော်တက်ခဲ့ ရပြန်သဖြင့် လေးနှစ်နှင့် ၁၀-တန်းအောင်မြင်သည်။ အဂ်လိပ်-မြန်မာ သတ္တမတန်းစာမေးပွဲတွင် ဗမာတနိုင်ငံလုံး နှစ်မစွဲခဲ့၍ အထက်တန်းစကေားလားရှစ် ရဲ့ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းနှင့် အမျိုးသားကျောင်းများတွင် ပဋိမစွဲခဲ့၍ ဦးချွေခို ဆူကို ရရှိခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ၆-နှစ်ခွဲမျှ နေခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးစိတ်သန်မှုကြောင့် ကျောင်းစာများကို မလေ့ကျက်သဖြင့် (ဘီ-အော) အတန်းအထိ အောင်ယုံသာ အောင်ခဲ့သည်။

(ဘီ-အော) အထက်တန်းနှစ်တွင် ကျောင်းသား သပိတ်ခေါင်းဆောင် တော်းဖြစ်၍ အလုပ်ရှုပ်သဖြင့် (ဘီ-အော) စာမေးပွဲကို တနှစ်မဖြေပဲ နေခဲ့ရသည်။ နောက် (ဘီ-အယ်လ်) အတန်းကို တက်ခဲ့သည်။ အတန်းလည်း မှန်မှန်မတက်၊ စာအုပ်လည်းမရှိ၊ မှတ်စုလည်းမထား၊ စာလည်းမကြည့်၊ မိမိစိတ်သန်ရာ နိုင်ငံရေးကိုသာ လိုက်စားသဖြင့် (ဘီ-အယ်လ်) ပဋိမနှစ် စာမေးပွဲ ရှုံးလေသည်။ ဤသည်ကား ကျွန်တော်ဘဝတွင် ပဋိမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံး ကျရှုံး ခြင်းပေတည်း။ ကျရှုံးသော်လည်း ဥပဒေ ရာဇ်ဝါဒ်ဖြစ်သော ပဋိမမေးခွန်းတွင် ကျွန်တော် ပဋိမရခဲ့သည်။ ခုတိယ (ဘီ-အယ်လ်) နှစ်တွင် နှစ်စွဲအောင် ကျွန်တော်မနေတော့။ ဥရောပတိုက်တွင် မြှုံးနှစ်စာချုပ် မချုပ်ဆုံးမိ စစ်ဖြစ်မတတ် အခြေအနေနှင့် ဗမာပြည်တွင် အဓိကရှုံး အခြေအနေများကို ထောက်ဆျုံ တိုင်းပြည်အတွက် ကိုယ်ထိလက်ရောက် လုပ်ကိုင်ရန် ကျောင်းမှ နှစ်ဝက်တွင်ထွက်၍ သစ်ဘဝသို့ ပြောင်းခဲ့သည်။

မြန်မာစာသင် ဘုန်းကြီးကျောင်းနေရစဉ်က ကျွန်တော် အထူးမပျော်ပိုက်သည် အချက်တချက် ရှိလေသည်။ ထိုအချက်မှာ ကစားခုန်စားခြင်း ကလေးဘာသာသစ်ပင်တက်၊ ရေကူး၊ အလုပ်မျိုး ပိတ်ပင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်တွင် ကျနော်တို့ မိဘများလည်း တသောတည်းလောက်ပင် ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သစ်ပင်တက်ခြင်း၊ ရေကူးခြင်းစသော ကိုယ်လက်ကျွန်းမာ ကျင်လည်မှုကို လေ့လာခွင့်မရ၊ သစ်ပင်တက်သည်ကိုမြှင့်လျှင် အဆိုအမြည် ခံရသည်။ ရေကူးသည်ကိုသိလျှင် အရှိက်ခံရသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့အထိ ကျနော်မှာ ဥာဏ်ပညာဘက်မှ အခွင့်အလမ်းရခဲ့၍ ပေါက်မြောက်သလောက် ကိုယ်လက်ကျွန်းမာ

ကျင်လည်ရေးတွင် အခွင့်အလမ်း မရခဲ့၍ များစွာ ချို့ယွင်းနေပေသည်။ ရေနံချောင်း အမျိုးသားကျောင်း ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဆင်းရဲသဖြင့် ကစားခုနှစ်စား လေ့ကျင့်ရာနေရာ၊ ကိုရိယာ၊ တန်ဆာပလာများ မထားနိုင်၍ပင် ဖြစ်သည်။

ဗုဏ်ပြည်တွင် ဘုန်းကြီးများနှင့် ရှေးလူကြီးများ၏ တရာ့အယူအဆများကို ခေတ်နှင့်လျော်အောင် ပြပြင်သင့်ပေသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ပညာဆိုသည့်မှာ စာအပ်စာတမ်း တက်၍ စာသိမှုကို ပညာဟု မဆိုသာပေ။ ပညာသည် အတိုင်းအဆမထင် အလွန်ကျယ်ပြော နက်နဲ့လျပေသည်။ ကမ္မာပေါ်ရှိ စာအပ်အားလုံးပင်လျှင် ပညာအားလုံးကို လောကပြင်ကျယ်တည်း ဟူသော ကျောင်းကြီး၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုခက်တွင်းမှသည် မြေကြီးထဲရောက်သည်အထိ ပညာသင်သားများ ဖြစ်နေကြ စေသည် ထို့ကြောင့် ပညာသင်ကြားမှုသည် အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် သူ၏ တသက်ပန်တွင် ကုန်ဆုံးသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ပညာတတ်သူသည် လောကရှိ အရာရာကို အခွင့်အလမ်းလိုက် ဆင်ခြင်သုံးသပ် နိုင်စွမ်းသော ဥာဏ်အားကိုလည်းကောင်း၊ မိမိဥာဏ်အမြင်အရ စိတ်နေစိတ်ထား စိတ်ဓာတ်တို့ကို လည်းကောင်း (Emotion of the Education) ပြပြင်ပြုစု စီမံထားခဲ့သူသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဘီအေပင် အောင်စေကာမှာ ပညာဆိုသော သဘာဝ အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာသုံးသပ်နားလည်ခြင်း မရှိခဲ့သော် တကယ်အရာမရောက် အသုံးမဝင်နိုင်ပေ။

ပညာဟူသည် စာအပ်များထဲ၌သာ ရှိသည်မဟုတ်။ စာအပ်များကို ကျော်၍ မြင်နိုင်စွမ်းခြင်းကို ဆောင်နိုင်ရပေမည်။ ပညာသည် လူ၏ဥာဏ်ကိုသာ ပြပြင်တိုးချွဲယုံးသာမဟုတ်။ လူ၏ စိတ်နေစိတ်ထား အယူအဆများကိုလည်း တိုးတက်စေရမည်။ လူ၏ဆန္ဒအား လုပ်အားကို နှုံးညွတ်စေရမည်။ ရာဇ်ဝင် သိယုံသာ မဟုတ် ရာဇ်ဝင်ကို ဖန်တီးနိုင်စေရမည်။ လောကဓာတ်ပညာကို သိယုံသာမဟုတ်၊ လောကဓာတ်ပညာကို တိုးချွဲ နိုင်စေရမည်။ ပဋိမပညာကို သိယုံသာမဟုတ် ဖြေသစ်၊ ရေသစ်၊ တော့၊ တောင်တို့ကို ရှာဖွေ စုစုပေါင်းနိုင်စွမ်း စေရမည်။ လောကအကြောင်းကို နားလည်စေယုံသာမဟုတ်၊ သည့်ထက်ကောင်းသော လောကကို ဖန်ဆင်းနိုင်စေရမည်။ ဤကား ပညာ၏ သရပ်အကျဉ်းချုပ်တည်း။ ပညာသည် ကာလဒေသ၊ ပရောဂန့် ယဉ်ရမည်။ ဥာဏ်ကြီးသာ တိုးတက်၍ သညာ မရှိပါမှုလည်း ဤမျှပိုမို ဆန်းကြယ် အပြောကျယ်လှသော ခေတ်သစ်အကြောင်းကို နားမလည်နိုင်ပေ။ လောကဓာတ်ပညာကို မတတ်မသိပဲ လောကဓာတ် ပညာ ဥာဏ်ကိုသာ ရလျှင် လောကဓာတ် ပညာ၏တန်ဖိုးကို ဒင်းပြည့် မသုံးနိုင်ပေ။ တိုင်းပြည် အခြေအနေပြသနာ၊ ခေတ်၏အခြေအနေနှင့် မယူဉ်ပါမှ တိုင်းပြည် ထောင်ခြင်း၊ ခေတ်ပြင်ခြင်း မပြနိုင်ပေ။ မွေးကတည်းက သေသည်အထိ အယူဝါဒ အပြောင်းအလဲမရှိသူသည် ပညာတတ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ လူတယောက်၏ သက်တမ်းတွင် အစပဋိမက သိမြှင်လာသော စိတ်နေစိတ်ထား ဝါဒတို့သည် အမှန်ချည်းမဟုတ်၊ ပြပြင် ပြောင်းလဲရမည်သာတည်း။ ယနေ့ အယူအဆနှင့်

နက်ဖန်အယူအဆတိမှာ တူချင်မှ တူမည်၊ အမှန်ကား လူတိုး၏ တဘဝတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အယူဝါဒ ပြောင်းလဲခြင်းများကို တွေ့သောအခါ ထိုလူသည် သမာဓိမတည်၊ ရှေ့နောက်မညီဟု ထင်မှတ်မှားတတ်လေသည်။

သမာဓိမတည်ခြင်းမှာ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်းပေတည်း။ ဝါဒပြောင်းလဲမှုမှာ ဥာဏ်အမြင်၏ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် သမာဓိ မတည်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ တနည်း တိုးတက်ခြင်း ပေတည်း။ အမှန်အားဖြင့် သမာဓိဆိုသော စကားကို နက်နက်နဲ့ ဆင်ခြင်လျှင် လောကရှိ လူအပေါင်းတို့မှာ သမာဓိ လက်ကိုင်ကြရသူ ရှားပေသည်။ သမာဓိ ဆိုသည်မှာ လောက၏ အကောင်း၊ အဆိုး၊ အကျိုး၊ အပြစ်၊ အပျက် စနစ်စုံကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်၍ ဆင်းရဲလည်း ဝမ်းမနည်း၊ ချမ်းသာလည်း ဝမ်းမသာ၊ ပကတိစိတ်ထား ဥာဏ်အမြင်အရ လူချီးမွမ်း၊ လူကဲ့ရဲမှု ဘေးဒုက္ခ အခွန်ရာယ်ကို မထိတ်မလန့် တသမတ်တည်း တည်ပြုမြှုပ်စွာ ရှိခြင်းကို ဆိုလေသည်။ ဘုရား အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်တည်းနေပုံမျိုးတည်း။

သို့ဖြစ်ရာ သာမန်ကိုယ်ကျင့်တရား အမှုအရာ၊ အပြောအဆို၊ ဘမ်းပြတည်ပြုမှုကို လူအပေါင်းတို့က သမာဓိဟု သာမည် ပြောစမတ်ပြုကြလေသည်၊ အမှန်စင်စစ်ကား ထိုဘမ်းပြ တည်ပြုမှုနောက်တွင် မည်မျှ အတွင်းဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မှုများ တိုးပွား များပြားလာသည်ကို လူအပေါင်းတို့ မစဉ်းစားမြှုကြချေ။ ကျွန်တော်သည် ကြော်ကြီး၍ မျက်နှာထား အလွန်တည်သူ တယောက်ဟု အသိအမှတ်ပြု ခံရ လေသည်။ ကျွန်တော်၏ ကိုယ်အမှုအရာ စိတ်ထားသရပ်တို့သည် ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန် သဘောကို မပြပေ။ သို့သော် အကယ်ပင် ကျွန်တော်သည် သမာဓိ ရှိ၏။ မည်မျှ သမာဓိကို ပိုင်ဆိုင်ပေ သနည်း။ ကျွန်တော်သာလျှင် ကျွန်တော်၏ အတွင်းလှပ်ရှားမှုတို့ကို ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း တွေ့မြင် ကြရပေ လိမ့်မည်။

အသိဆုံး ဖြစ်ပေသည့် ကျွန်တော်၏ အတွင်း လှပ်ရှားမှုများကား၊ သမာဓိတရားကို လုံးဝမပိုင်ဆိုင်သေးခြင်း၏ အမှတ် လက္ခဏာပင်တည်း။ ယခုလည်း ကျွန်တော် သမာဓိတရားကို ပိုင်ပြီလော်။ လုံးဝ မပိုင်ဆိုင်သေးပေ။ ထိုကြောင့် လူတိုင်း ပိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိသေးသော သမာဓိတရားကို စကားလှပ်၍ မဆိုကြပါနှင့်ဦး။ လူတယောက်၏ ဥာဏ်အပြင် လှပ်ရှားမှု ဝါဒပြောင်းလဲမှုကို သမာဓိမတည်ဟု တံဆိပ်အရိုက် မစေသင့်ကြပေ။ ဥပမာအားဖြင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်များက အရှင် အာဒီစွာဝံသ ဆိုသော ကိုယ်တော်အား သာသနာတွင် ဘိက္ခာဗြိများ ရှိသင့်သည်ဟု စာအုပ်တအုပ် ရေးသားမှုကြောင့် ပိုင်းပယ်ကြ၏။ သပိတ် မောက်ကြကုန်၏။ အမှန်ကား သူ၏ ပြောင်းလဲမှုသည် မှားချင်လဲ မှားပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပုထိုံးတို့၏ ဂတီအလားဖြင့် အမှားမရှိသူ မရှိ။ အမှားသိမှ အမှန် မြင်လေသည်။

အမှားတခါလုပ်မိလျှင် အမှားနှစ်ခါလုပ်မိသောအခါ မှန်လာပေလီမဲ့မည်။ သို့သော်
လည်း မှားပင်မှားစေကာမူ မိမိဥာဏ်အမြင်အလျောက် ပြောင်းလဲမှုမှုမှာ ရှိအပ်
သည်သာတည်း။ လျော့ စားထစ်ဆိုသော အလုပ် အပြော အတွေးတို့မှာ ပညာ၏
အဓိပ္ပာယ် ဆန့်ကျင်ဘက်ပေတည်း။

ဗုဒ္ဓဂေါတမသည် သဗ္ဗည်တရွောဏ်တော်ကို ပြောက်နှစ်တိုင်တိုင် အမှားအမျိုးမျိုး
ကိုကျော်ကာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ ထိုဥာဏ်တော် ရှာဖွေရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်သော
အစွမ်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မိမိဥာဏ် အမြင်အရ အနုမာန် မျက်မှန်းရမ်းဆ၍
ပြောင်းလဲမှု ရှိလေသည်။ အလုယ်လုယ် အပြောင်းပြောင်း အသောင်းအကသော
မောင်းမမိသံ ခြွေရုပ်ရှိသတ်တို့နှင့်တကွ နှစ်းဆောင်သုံးဝယ် မင်းစည်းစိမ်ကို
စွန့်ပယ်၍ သောင်မဖြင့် ကမ်းမဖြင့် ရသေ့ရဟန်း အသွင်၊ လျှော်တော် သက်နှုံးကို
ဝတ်ဆင်၍ ဘိက္ဗ္ဗနီ လောယာစန သီလောတိ ဘိက္ဗ္ဗ။ ဟူသည်နှင့်အညီ၊
သူတောင်းစားသာဝမျိုးသို့ ပြောင်းလဲမှုသည် သာမန်ပကတိ မျက်စိအားဖြင့်
ကြည့်လျှင် ရူးမိုက်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မိမိ၏ မင်းစိတ် မင်းဝါဒကို ဆန့်ကျင်
သော လောကစိတ် လောကဝါဒအား ဤသို့ ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။

(ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း)

အောင်ဆန်းဘန်ည်

ဖေဖော်ဝါရီ ဆယ့်သုံး ဟာ
ပိုလ်ချုပ်မွေးနေ့ပါ၊
တစ်ထောင့်ကိုးရာတစ်ဆယ့်ငါး
ရှုံးနေ ဦးဖာသား၊
ဘတိ နတ်မောက် မကွေးခရှိ၏
သိကြများ ခုတိုင်၊
ကြံ့ကြံ့ခိုင်တဲ့ ဘန်ည်ဘွား၊
မိခင်ဒေါစာသား၊
တစ်ထောင့်ကိုးရာလေးဆယ့်ခွန်
ပြောင်းကြ တမလွန်၊
မျက်ရည်ဖြိုင်လို့ ဘဝ်ညိုး
ရှုလိုင် တစ်ဆယ့်ကိုး၊
ပြည်ထောင်လွတ်ရေး ကြိုးပမ်းအောင်
ပြည်ချစ်ခို့ခေါင်းဆောင်
ဆိုရှယ်လစ်ဘောင်လမ်းစဉ်များ၊
ပိုလ်ချုပ်ချမှတ်သွား၊
ပိုလ်ချုပ် တို့ဖစ်၊
ကောင်းစေချင်တဲ့ မှာစကား
ငါတို့ မမေ့အား။

အောင်ဆန်းဘန်ည်

ဖေဖော်ဝါရီ ဆယ့်သုံး ဟာ
ပိုလ်ချုပ်မွေးနေ့ပါ။
တစ်ထောင့်ကိုးရာတစ်ဆယ့်ငါး
ရှေ့နေ ဦးဖာသား၊
ဘတိ နတ်မောက် မကွေးခရှုင်
သိကြများ ခုတိုင်။
ကြံကြံခိုင်တဲ့ ဘန်ည်ဘွား
မိခင်ဒေါ်စုသား၊
တစ်ထောင့်ကိုးရာလေးဆယ့်ခွဲန်
ပြောင်းကြ တမလွန်။
မျက်ရည်သွန်လို့ ဘဝင်ညီး
ရူလိုင် တစ်ဆယ့်ကိုး။
ပြည်ထောင်စုရဲ့ ကျေးဇူးရှင်
ပိုလ်ချုပ် တို့ဖစ်။
ကောင်းစေချင်တဲ့ မှာစကား
ငါတို့ မမေ့အား။။

(မူကွဲ)

"Invictus"

Out of the night that covers me,
Black as the Pit from pole to pole,
I thank whatever gods may be
For my unconquerable soul.

In the fell clutch of circumstance
I have not winced nor cried aloud.
Under the bludgeonings of chance
My head is bloody, but unbowed.

Beyond this place of wrath and tears
Lies but the horror of the shade,
And yet the menace of the years
Finds, and shall find me, unafraid.

It matters not how strait the gate,
How charged with punishments the scroll,
I am the master of my fate:
I am the captain of my soul.
[Engrave this quote in Our Store!](#) | [Rate this Quote!](#) | [Tell a Friend](#)

-William Ernest Henley, 1875

အနိုင်မခံ

ငါအား ဖုံးလွမ်းထားသော လက္ခဏာနှင့်ခေါင်
ဤအမှာ်ဝင်အတွင်းမှနေ၍ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးတတ်သော
ငါ၏ စိတ်ဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းပေးသည့် နတ်သိကြားတို့အား ငါကျေးဇူးတင်၏။
လောကခံတရားတို့၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လက်ဆုပ်တွင်းသို့
ကျရောက်နေရကြားသော်လည်း ငါကား မတုန်လှပ် မငိုက္ခား
ကံတရား၏ ရှိက်ပုတ်ခြင်း ဒဏ်ချက်တို့ကြာင့်
ငါ၏ ဦးခေါင်းသည် သွေးသံတို့ဖြင့် ရဲရဲနီ၏ ညွတ်ကား မည့်
ဤလောဘဒေါသတို့ ကြီးစိုးရာဌာန၏ အခြားမဲ့ခြားကား
သခြင်းတရားသည် င့်လင့်လျက်ရှိ၏။
သို့သော် ငါအား မတုန်လှပ်သည်ကို တွေ့ရအုံ။
နောင်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မကြာက်သည်ကိုသာ တွေ့ရအုံ။
သုဂ္ဂတိသို့ သွားရာ တံခါးဝသည် မည်မျှ ကျော်းမြောင်းသည်ဖြစ်စေ
ယမမင်း၏ ခွေးရောပုရပိုက်ခြား ငါအပြစ်တို့ကို မည်မျှပင် များစွာ
မှတ်သားထားသည်ဖြစ်စေ ငါကား ဂရုမပြု
ငါသာလျှင် ငါကံ၏ အရှင်သခင်ဖြစ်၍
ငါသာလျှင် ငါစိတ်၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သတည်း။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

(အိုးဝေမွှေ့ဝင်း၊ အတွဲ ၆ အမှတ် ၁၊ ၁၉၃၆ ခု)

“ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ဘဝဖြစ်စဉ်နေ့စွဲများ”

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သူ့ကျွန်မခံလိုသူ ဦးမင်းရောင်၏ မြေးဖြစ်၍ ရှုနေကြီး ဦးဟန်ငါး ဒေါ်စုတို့၏ သားဖြစ်သည်။

၁၉၁၅။ ။ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်၊ ၁၂၇၆ တပေါင်းလဆန်း ၁ရက် စနေနေ့တွင် မကွေးတိုင်းနတ်မောက်မြို့၊ ဦးဖြူးမြင်သည်။ မောင် ဆရာကောတာတွင် ထိန်လင်းဟု အမည်ရေးသော်လည်း အကိုဖြစ်သူအောင်သန်းနှင့်လိုက်ဖက်ရန် အောင်ဆန်းဟုခေါ်တွင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၂။ ။အသက်(၇) နှစ်တွင်နတ်မောက်မြို့ ဆရာတော်ဦးသောဘိတထံတွင် ကျောင်းနေခဲ့သည်။

၁၉၃၀။ ။သတ္တမတန်းအောင်ကာ ဦးရွှေ့ရှိုး စကောလားရှစ်ရသည်၊ တစ်လ ၁၀ ဖြင့်သုံးနှစ်စာစကောလားရှစ်ရခဲ့သည်။

၁၉၃၂။ ။ရေးချောင်း အမျိုးသားအထက်တန်းကျောင်းမှ အထက်တန်းအောင်ကာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ရောက်သည်။

၁၉၃၄။ ။ဥပစာတန်းအောင်သည်(စာမေးပွဲခုံအမှတ်၂၃၁)။ တကသအမှုဆောင် ရွေးကောက်ပွဲရုံးနှင့်သည်။

၁၉၃၅-၃၆ ။ ။တကသအမှုဆောင်ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရာ အရွေးခံရသည်။ အိုးဝေ မဂ္ဂဇိုင်း အယ်ဒီတာအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။ ထိုသို့၊ ဆောင်ရွက်စဉ် အိုးဝေမဂ္ဂဇိုင်း၏ ‘ခွေးသရမ်းကြီးလွတ်နေသည်’ (Hell Hound At large) ဆောင်းပါးရေးသူကို ထုတ်ဖော်မပြော၍ တက္ကသိုလ်မှထုတ်ပယ်ခံရသည်။

၁၉၃၆။ ။တကသ ဒုက္ခက္ခရွေးချယ်ခံရသည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ဂျိုာလီဟောခန်းမ၏ ကျောင်းပသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများညီလာခံတွင်မိန့်ခွန်းပြောကြား သည်။

၁၉၃၇။ ။အက်လိပ်စာပေ၊ ဥရောပရာဇ်၊ နိုင်ငံရေးဗေဒဘာသာရပ်များဖြင့်
ဝိဇ္ဇာတန်းအောင်မြင်သည်။

၁၉၃၇-၃၈ ။တကသခုဥက္ကာအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပြီး ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသား
များသမဂ္ဂ ဥက္ကာအဖြစ်လည်းဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၃၇။ ။ရန်ကုန်တဗ္ဗာသို့လ် ပဲခူးဆောင် သဟာရနှင့်စာဖတ်အသင်း ဥက္ကာအဖြစ်
ဆောင်ရွက်သည်။ပဲခူးဆောင်အခန်းအမှတ်(၁၁၃)တွင်နေခဲ့သည်။

၁၉၃၈။ ။ဥပဒေသင်ကြားနေရာမှုင်း၊ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားများ သမဂ္ဂ
ဥက္ကာနေရာမှုင်း နှုတ်ထွက်သည်။

အက်လိပ်ဘာသာဖြင့်ထုတ်ဝေသော နယူးဘားမား သတင်းစာအယ်ဒီတာအဖွဲ့တွင်
ခေတ္တဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်။ ပထမဦးဆုံးတဗ္ဗာသို့လ်ကျောင်းသားကိုယ်စားလှယ်
တဗ္ဗာသို့လ်ကောင်စီဝင်အဖြစ် တင်မြောက်ခြင်းခံရသည်။ အောက်တိုဘာလတွင်
သင်ကိုယ်တော်မြိုင်းဦးဆောင်သော တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဝင်ရောက်သည်။

၁၉၃၈-၃၉ ။ တကသဥက္ကာအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။

၁၉၃၉။ ။နောက်ပါရီလတွင် ရန်ကုန်အရေးတကြီးလုံခြုံရေးအက်ဥပဒေဖြင့် (၁၅) ရက်
ဖမ်းဆီးထောင်ချုခံရသည်။ ဖေဖော်ပါရီလ(၂၅)ရက်နေ့ သန်းခေါင်ကျော် ဤနာရီခွဲ
တွင်ကျင်းပသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ အသင်းအလုပ်
အမှုံဆောင်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်သည်။

ဖေဖော်ပါရီလ ဤရက် ညနေ့နာရီခွဲတွင် ဗမာပြည်နှင့်ရင်းဝန်းကျင်းမား မြို့မြို့မြို့မြို့
လူကြီးများနှင့် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များ (ကျောင်းသားသပိတ်အရေးနှင့်
စပ်လျဉ်း၍) တွေ့ဆုံးနေးသည့် အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်သည်။ ဧပြီ ၆
ရက်မှ ၉ ရက်အထိကျင်းပသော မော်လမြိုင်ညီလာခံတွင် အတွင်းရေးမှူးး အဖြစ်
တာဝန်ခံ ဆောင်ရွက်သည်။ ဤရက်တွင် ရန်ကုန်ရေကျော်ရပ်
တို့ဗမာအစည်းအရုံးတည်ရာအန္တာ သင်အောင်ဆန်း၊ သင်လှဖေ၊ ကိုသိန်းဖေ၊
ကိုဗဟိန်း၊ မစွဲတာဒဏ္ဍားတို့သည် တို့ဗမာအစည်းအရုံးအတွင်းတွင် ကွန်မြှေနှစ်အဖွဲ့
လေးတရပ် စတင်ဖွဲ့စည်းသည်။ ဤရက်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင်ရန်ကုန်အရေး ပိုင်း
ငြေလမ်းအိမ်နံပါတ် ၁၈၈၈တွင် ဗမာပြည်ကွန်မြှေနှစ်ပါတီကိုလုပ်၍ ရက်စွာတည်ထောင်
ဖွဲ့စည်းပြီး သင်အောင်ဆန်းက အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးးအဖြစ် တာဝန်ယူ
ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ ၁ ရက်တွင် ဒေါက်တာဘမော်အိမ်ခြံကျင်းပသော အစည်း
အဝေး၌ ထွက်ရပ်ရိုက်း၏ အတွင်းရေးမှူးးအဖြစ် တင်မြောက်ခြင်းခံရသည်။

နိုဝင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့တွင် မြေအောက်တော်လှန်ရေးဗဟိုအဖွဲ့ကို စတင်တည်ထောင်ကာ သခင်အောင်ဆန်းအား ပြည်ပခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြောက်ကြသည်။ ၁၉၃၉ ဒီဇင်ဘာလမှ ၁၉၄၀ နေ့နေ့ရှိလ အတွင်းဗမာတစ် ပြည်လုံးသို့ တရားလှည့်လည်ဟောပြောခဲ့သည်။

၁၉၄၀။ မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့ အီနှိုယ်နိုင်ငံ ရမ်းဂါးမြို့တွင်ကျင်းပသော အီနှိုယ်အမျိုးသား ကွန်ကရက်ညီလာခံသို့ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်ခင်အောင်၊ သခင်တင်မောင်၊ သခင်ဆင်ရှုပတား၊ ကိုထွန်းရှိန်(ဗိုလ်ရန်နိုင်)၊ ကိုဗဟိုန်း တိုနှင့်အတူ တက်ရောက်ခဲ့ကာ မေလ ၅ ရက်မြွှေ့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သည်။ စွန်လ ၂၉ ရက်တွက် ဟသံတရရှိင် ရာဇ်ဝတ်ဝန်မစွာတာအေးဦးယားက စွန်လ ၁ ရက်နေ့၊ ဇွန်မြို့။ ၆၇ ချင်းတောင်အကြောင်းဟောပြောမှုပြင့် သခင်အောင်ဆန်းကိုဖမ်းရန် ၅ ကျပ်တန် ၀ရမ်းကိုထုတ်ခဲ့သည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၈ ရက်နေ့တွင် သခင်လှမြိုင်နှင့်၊ အတူ ဟိုင်လီ အမည်ရှိသော်ဖြင့် ဗမာပြည်မှ တရာ်ပြည်သို့ လျှို့ဝှက်စွာထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၂၄ ရက်နေ့တွင် တရာ်ပြည် အမြိုင်သို့ ရောက်ရှိကာ ထိုမှတဆင့် နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ပြည် တိုကျိုးမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

၁၉၄၁။ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ဗမာပြည်သို့ပြန်လာပြီး မတ်လ၉ ရက်နေ့၌ ရဲသော်သုံးကျိုပ်ထဲမှ ပထမအသုတေသနလူငယ်တစ်စုကို တပါတည်းခေါ်ယူပြီး ဂျပန်ပြည်သို့ လျှို့ဝှက်စွာပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်ပြည်တိုကျိုးမြို့သို့ ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်နိုဝင်ဘာလ ၀ရမ်းပြေးနေစဉ် တက္ကသိုလ်အုတ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့မှ နှုတ်ထွက်သည်။ ဒီဇင်ဘာ ၂၇၊ ၁၉၄၁ စနေနေ့၊ ၉ နာရီအချိန်တွင် ယိုးဒယား ပြည်ဘန်ကောက်မြို့ရှိ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဦးလွန်းဖော်နေအိမ်တွင် ဘီအိုင်အေ ခေါ် ဗမာလွှာတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို စတင်ဖွဲ့စည်းပြီး လက်မောင်းသွေးဖေါက်သောက်ကြသည်။

၁၉၄၂။ နေ့နေ့ရှိလ ၁ ရက် တွင် အက်လိပ်အစိုးရက သခင်အောင်ဆန်းကို ဘားမားလစ် (Burma List) ခေါ် အက်လိပ်အစိုးရ ၏ ရန်သူတော်စာရင်းတွင် အမှတ်စဉ် ၅ အဖြစ်ကြည်းခဲ့သည်။ ရှုလိုင်လတွင် ဗိုလ်မူးကြီးရာထူးဖြင့် ဗမာကာကွယ်ရေးတပ်မတော် စစ်သေနာပတီအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၁ ရက်တွက် ဘီအိုင်အေ ဗမာလွှာတ်လပ်ရေးတပ်မတော်မှ ဘီဒီအေ ဗမာကာကွယ်ရေးတပ်မတော်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရာတွင် ဗိုလ်မူးကြီးရာထူးဖြင့် ဘီဒီအေတပ်မတော်၏ သေနာပတီဖြစ်လာသည်။ စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်တွင် ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် လက်ထပ်သည်။ လက်ထပ်ပွဲကို ဆေးရုံ ယခုစစ်ရုံးချုပ်ပေါ်၍ပင် ကျင်းပသည်။ နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်တွင် မြို့တော်ခန်းများကျင်းပသော ခေတ်သစ်ဆရာဖြစ်သင်တန်းတွင် သေနာ်ဗျာဗျာစစ်ပညာ အကြောင်းဟောပြောသည်။

၁၉၄၃။ မတ်လတွင် ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ မတ်လ ၁၇ ရက်တွင် ဒေါက်တာဘမ်နှင့်အတူ ဂျပန်ပြည် တိကျိုမြို့သို့ ဖိတ်ကြားခြင်းခံရပြီး ၁၉၄၃ မတ်လ ၂၂ တွင် ဂျပန်အင်ပါယာ၏ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတံဆိပ် (Order Of The Risingsun) ဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၁ ရက်တွင် ၂၂ တပ်မတော် စစ်ဦးစီး သေနာပတီ ရာထူးအပြင် စစ်ဝန်ကြီးအဖြစ်ဆောင်ရွက်သည်။ ဂျပန်အစိုးရ၏ (First Class Order Of The Sacred Treadsure) ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။ အောက်တို့ဘာ ၂ ရက်တွင် ဦးဝိစာရကြားရပ်နှင့် ကျောက်တိုင် ဖွင့်ပွဲတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။

၁၉၄၄။ ဉာဏ်တဲ့ ၄ ရက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်ပြီး ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေးနှင့်ပြည်သူ့လွှတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီး (ဖဆပလ)ကို ပဲခူးမြို့ ၂၂ တပ်မတော် တိုင်း ၄ စခန်း၌ လျှို့ဝှက်စွာ ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖွဲ့စည်းရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ဖဆပလ ဗဟိုဦးစည်းအဖွဲ့တွင်ငွေး၊ ဖဆပလ ဗဟို စစ်ကောင်စီတွင်ငွေး၊ စစ်ရေးခေါင်းဆောင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရသည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၂၃ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ပတ်လမ်းနှင့် ဦးထွန်းမြှင့်လမ်းထောင့်ရှိ စစ်ဝန်ကြီးဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ နေအိမ်၌ ၂၂ တပ်မတော် ဗမာပြည်ကွန်မြှာနှစ်ပါတီနှင့် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီတို့ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းသော ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွှတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည်။ စက်တင်ဘာ ၃ ရက်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီး စောကြာဒိုး၊ ဗိုလ်ကြီး စောစံဘိုးသင်၊ ဗိုလ်မှူးရဲထွတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကတော်ဒေါ်ခေါင်ကြည်နှင့်အတူ ပြောင်းမြှုမြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။ စက်တင်ဘာလ ၇ ရက်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးစောကြာဒိုး၊ ဗိုလ်ကြီး စောစံဘိုးသင်၊ ဗိုလ်မှူးရဲထွတ် သို့ နှင့်အတူ ပုသိမ်ခရိုင် ကန်ကြီးထောင့်ရွှာသို့ ခရီးထွက်ကြသည်။

၁၉၄၅။ မတ်လ ၁၇ ရက်တွင် ရန်သူကိုတိုက်ခိုက်ရန်အတွက် တပ်မတော်ကိုဦးဆောင်၍ စစ်မြေပြင်သို့ထွက်ခဲ့သည်။ မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ဖက်စစ်ဂျပန်များကို စတင်တော်လှန်သည်။ မေလ ၁၆ ရက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်စလင်းနှင့် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံးသည်။ ဧန်လ ၂၀ ရက်တွင် အက်လိပ်စစ်သဘောကမ်ဘာလင် (H.M.S. Cumberland) ပေါ်၍ အခြားနိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်နှင့် တွေ့ဆုံးဆွေးနွေးသည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၁၉ ရက် နေသူရိမ်အစည်းအဝေးတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ ဉာဏ်တဲ့ ၂၉ ရက် မြို့တော်ခန်းမြို့ကျင်းပသည့် အရှေ့အနောက်အသင်း (East And West Association) တွင်အက်လိပ်ဘာသာဖြင့် ဟောပြောခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်တွင် အရှေ့တောင်အာရုံဆိုင်ရာသေနာပတီ လေ့မောင့်ဘက်တန်နှင့် ၂၂ တပ်မတော် ဆက်လက်တည်တဲ့ရေးအတွက် ဆွေးနွေးရန် သခင်သန်းထွန်း၊ ဗိုလ်လကျို့၊ ဗိုလ်နေဝံ့း၊ ဦးဘဖေတို့နှင့်အတူ သို့ဟိုကျွန်း ဂန္းမြို့သို့သွားသည်။

၁၉၄၆။ ။နောက်တွင် ရွှေတိဂုံ အလယ်ပစ္စယံ့၌ ပသော နိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ ဖဆပလ ညီလာခံတွင် ဖဆပလူထဲမြှောဖြစ် တင်မြောက်ခံရသည်။ မတ်လ ၄ ရက်တွင် သခင်မြေ၊ ဟသားတော်းမြေ၊ ဦးအောင်စံဖေတို့နှင့် အတူ ရန်ကုန်မှ ရခိုင်သို့ ခရီးထွက်သည်။ မတ်လ ၆ ရက်တွင် တောင်ကုတ်ရောက်သည်။ မတ်လ ၇ ရက်တွင် တောင်ကုတ်၌ တရားဟောသည်။ မတ်လ ၁၀ ရက်တွင် စစ်တွေကို ရောက်ပြီး၊ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့၌ စစ်တွေမြို့၏ တွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ ၂၆ ရက်တွင် စထရင်း ဟော်တယ်၌ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင် ပဏ္ဍာစ် နေရား နှင့် ၃ နာရီကြာဆွေးနွေးသည်။ မေလ၂၈ ရက် ညနေ ၄ နာရီ အချိန်၌ ပြည်သူ့ ရဲသော်တပ်ဖွဲ့အားလုံးကို လောင်းဝစ် လမ်းဌာနချုပ် အဖွဲ့ တည်ရာဌာန၌ သွေးခိုင်းခွန်းပေးသည်။ စက်တင်ဘာ ၂၆ ရက်တွင် ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်း၌ ဒုသဘာပတိ အဖြစ်ရာထူးလက်ခံ၍ အစိုးရ အဖွဲ့ အသစ် ကိုဖွဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက် မြစ်ကြီးနားရှိ တိုင်းရင်းသား ကချင်စစ်တပ် ကိုစစ်ဆေးသည်။ နိုဝင်ဘာလ ၁၄ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့အထိ အထက်ဗမာပြည်သို့ ခရီးထွက်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ကယားပြည်နယ် လွယ်ကော်မြို့၌ ကျင်းပသည့် ကရင်အမျိုးသား နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်သို့ တက်ရောက်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့ နံနက်တွင် တောင်ကြီးမြို့၊ ညောင်ရွှေဟော်၌ စော်ဘွားများ နှင့်ပထမဆုံးအကြိမ် ဆွေးနွေးသည်။

၁၉၄၇။ ၂။ နေ့နဝါရီလ ၂၍ ရက်တွင် သခင်မြာ၊ ဦးတင်ထွတ်တို့နှင့်အတူ ဘိုလပ်သို့ သွားသည်။ နေ့နဝါရီ ၅ ဂျ်နေ့ ညနေ ၅ နာရီ ၁၀၆မီနှစ်အချိန်တွင် ဒေလီရေဒီယိုမှ ဗမာပြည်သို့ဟူသော မှာဌားချက်မိန့်ခွန်းကိုအသံလွှင့်သည်။ အေရာညီညွတ်ရေးသို့ ဟူသော ဗိုလ်ချုပ် အသံသွင်းမိန့်ခွန်းကိုလည်း ထိနေ့ညာ ၈ နာရီခဲ့အချိန်တွင် ဒေလီရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်သည်။ နေ့နဝါရီလ ၁၃ ရက်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ဗြိတိသွေ့ဝန်ကြီးချုပ်အက်တလီ ခေါင်းဆောင်သော ဗြိတိသွေ့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့ ဆွေးနွေးပဲကို လန်ဒန်မြို့၊ အမှတ် ၁၀ ဒေါင်းနှင်းလမ်းရှိ ဗြိတိသွေ့ ဝန်ကြီးချုပ်ဂေဟဘူး ကျင်းပသည်။ နေ့နဝါရီလ ၂၃ ရက်တွင် အောင်ဆန်းအက်တလီစာချုပ်အား လက်မှတ်ထိုးသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်နေ့၊ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ပင်လုံမြှုံးသို့ သွားရောက်သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့၊ ပင်လုံစာချုပ်လက်မှတ် ရေးထိုးသည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့၊ မြို့တော်ခန်းမတွင် ကျင်းပသော မြို့တော်ဝန်၏ ဧည့်ခံပွဲ့၌ မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ မတ်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ဗမာပြည် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများ အသင်းနှစ်ပါတ်လည်နေ့တွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ မတ်လ ၁၅ ရက်မှ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့အထိ လေကြောင်းခရီးဖြင့် မြို့တော်ထားဝယ်၊ မော်လမြိုင်မြို့များသို့ ခရီးထွက်သည်။ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့ညာနေ့ ၄ နာရီအချိန်တွင် မော်လမြိုင်မြို့၊ ၇၉ ရင်မပန်းခြံမြှေ့မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ မတ်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ကျောက်ဆည်နှင့်မန္တလေးမြို့များတွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ ၂၁

စစ်ကိုင်းမြို့တွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ ၂၃ ရက် ညောင်ဦးမြို့တွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ ၂၄ ရက် မကျေးမြို့တွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ၂၅ ရက် နတ်မောက်မြို့တွင် တရားဟောသည်။ မတ်လ ၂၇ ရက် အာလံ (အောင်လံ) တွင်တရားဟောသည်။ ထိန်းတွင်ပင် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်သည်။ မပြီလ ၁ ရက်တွင် လေယဉ်ဖြင့်စစ်တွေသို့ ခရီးထွက်သည်။ ထိုညနေတွင် ရေတပ်မတော်မှ စစ်သဘော့ဖြင့် မြေပံ့မြို့သို့ ခရီးဆက်သည်။ မပြီလ ၂ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်သို့ လေယဉ်ဖြင့်ပြန်လာသည်။ မပြီလ ၄ ရက်တွင် အုတ်တွင်း တောင်ငူ ပျော်မနားမြို့များတွင် တရားဟောသည်။ မပြီလ ၆ ရက်တွင် ပျော်ဘွယ်၊ တပ်ကုန်းရမည်းသင်းမြို့များတွင် တရားဟောသည်။ မပြီလ ၉ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီတွင် အနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်အတူ မဲရုံများသို့ လိုက်လံစစ်ဆေးသည်။ ရွေးကောက်ပဲကျင်းပရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ဦးဆောင်သော ဖဆပလအဖွဲ့သည် မဲအပြတ်အသတ်ဖြင့် အနိုင်ရရှိသည်။ မပြီလ ၁၂ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၂ နာရီတွင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကိုယ်စားလှယ် ပါမောက္ခရန်ပင်လော့နှင့်တွေ့ဆုံးသည်။ မပြီလ ၁၇ ရက် နေ့လယ် ၁ နာရီတွင် ကန်တော်ကြီးစောင်းအိုရီယန်းကလပ်၌ ယိုးဒယား အစိုးရနှင့် ဗီယက်နမ်အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ ဓာတ်ခံပွဲတက်ရောက်ပြီး မိန့် ခွန်းပြောကြားသည်။ မပြီလ ၁၈ ရက်နေ့ ၂၀၂၄ နှစ်သစ်ကူးမိန့် ခွန်းပြောကြားသည်။ မပြီလ ၂၈ရက်နေ့ ၂၀၂၄ ဗိုလ်ချုပ်နေ့အိမ်၌ ဖဆပလက ကိုယ်စားလှယ်များ ဆိုရှယ်လံကိုယ်စားလှယ်များ၊ ပရာသဖကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တွေ့ဆုံးနေးပြီး နယ်များတွင် ပြည်သူ့ရဲဘော်နှင့်ဆိုရှယ်လံများ မသင့်တင့်သည့်ကိစ္စများဖြေရှင်းပေးသည်။ မေလ ၂၉ရက်နေ့ ညနေ ၈ နာရီတွင် ပြည်လမ်းပဲခုံးကလပ်၌ မျက်နှာဖြူကုန်သည်ကြီးများ နှင့် ဆွေးနွေးသည်။ မေလ ၈ ရက်နေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်တွင် ပသူ့။ အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်သည့် ဒေါက်တာ ဘဟာနှုဒ်နှင့် မစွဲတာဂျာနေ့ရှုလေမန် တို့ကို လက်ဖက်ရည်ပွဲနှင့်ဓည့်ခံသည်။ မေလ၁၀ရက်နေ့ ညနေ ၂ နာရီအချိန်တွင် သတင်းစာဆရာများကို အရေးပေါ်အစည်းအဝေးခေါ်ယူပြီး ဦးဘဖေကို ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှုတုတ်ပယ်သည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းတင်ပြသည်။ မေလ ၁၂ ရက်နေ့ ညနေ ၈ နာရီတွင် အမေရိကန်သံအမတ် မစွဲတာ ပက်ကာ ၏နေ့အိမ်၌ကျင်းပသည့် ညစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်သည်။ မေလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ယိုးဒယားဘူရင်း၏ ဆွေးတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသမီး ချုန်ဘောနှင့် သမီးတော် အာစီ မင်းသမီးတို့ကို တာဝါလိန်းနေ့အိမ်၌ ညစာဖြင့်ဓည့်ခံကျေးမွေးသည်။ မေလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဖဆပလ ပကားမ ညီလာခံကျင်းပသည်။ မေလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ဗီတိသုဒ္ဓရေတ်မှ စစ်သဘော့ H.M.S FALE (ယခုစစ်ရေယာ့၌ မေယ့်) အား ရေတပ်လက်ထောက်ပိုလ်ချုပ် မစ်ချယ်က လွှဲပြောင်းပေးသည်ကို အဆိုပါ သဘော့ပေါ်၌ပင် လက်ခံသည်။ မေလ၃၀ ရက်နေ့တွင် သတင်းစာကွန်ဖရန်းပြုလုပ်သည်။ ၄၅၀လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှဲတော် အစည်းအဝေး၌ အခြေခံ ဥပဒေနှင့်ပါတ်သက်သည့် လမ်းညွှန်ပြုသာန်းချက်ကိုတင်သွင်းသည်။ ရှုလိုင်လ

၇ ရက်နေ့တွင် ၂မာပြည်ရှိ အီနိုယ် ပဋိညာဉ်ခံ ဝန်ထမ်းများ (I.C.S)နှင့် တွေ့ဆုံးနေ့သည်။ ၉၉လိုင်လ ၁၃ ရက် တန်ခိုင်နေ့နေ့၊ မြို့တော်ခန်းမမှနေ၍ လူထုသို့ မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ (နောက်ဆုံးပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း ဖြစ်သည်)။ ၉၉လိုင်လ ၁၉ ရက် စနေနေ့နံကို ၁၀ နာရီ ၃၇ မိနစ် အချိန်တွင် မသမာသူလူတစ်စု၏ လုပ်ကြံမှုကြောင့်ကျဆုံးခဲ့သည်။

